

2.3 Pulje til nye virksomheder

I lighed med 1. kvotehandelsperiode foreslås der oprettet en pulje af gratiskvoter til udvidelse af produktionskapaciteten i både nye og eksisterende virksomheder. Disse gratiskvoter udgør et økonomisk incitament til at etablere ny produktion. Puljen foreslås oprettet, uanset at den i et vist omfang modvirker det miljøøkonomisk korrekte incitament ved investeringsbeslutninger. Når det alligevel foreslås at give kvoter til nye virksomheder og udvidelser af eksisterende virksomheder, skyldes det primært hensynet til lokalisering af nye virksomheder og dermed arbejdspladser. Alle andre EU-medlemslande har reserveret puljer til nye virksomheder og produktionsudvidelser. Endvidere konkurrerer nogle produktionsenheder i EU med produktionsenheder uden for EU, som ikke er omfattet af kvoteregulering. Puljen til nye virksomheder og produktionsudvidelser fastsættes til i alt 2,5 mio. kvoter svarende til en pulje på i gennemsnit 0,5 mio. CO₂-kvoter. Puljen administreres efter "først til mølle"-princippet. I 1. kvotehandelsperiode var der en pulje på 1,0 mio. kvoter årligt til ny produktion. Dette har erfaringsmæssigt vist sig at være i overkant.

2.4 Salg eller auktion af statslige kvoter

Kvotedirektivet giver mulighed for, at medlemslandene kan sælge eller auktionere op til 10 pct. af det totale antal kvoter. I lyset af Danmarks store reduktionsbyrde er det af hensyn til de kvoteomfattede virksomheders konkurrenceevne besluttet ikke at afsætte en pulje til auktionering i perioden 2008-12. Dog kan eventuelle overskydende kvoter i puljen til nye virksomheder sælges efter periodens udløb. Endvidere giver lovforslaget mulighed for, at kvoter, der tilbageleveres fra lukkede virksomheder, kan sælges.

2.5 Loft over virksomhedernes anvendelse af CDM- og JI-kreditter

Linking-direktivet kræver, at der fastsættes et loft over de kvotebelagte virksomheders anvendelse af CO₂-kreditter fra klimaprojekter i udlandet. Det vurderes på den ene side hensigtsmæssigt, at loftet fastsættes så højt, at virksomhederne får maksimal mulighed for selv at vælge mellem egne reduktioner i drivhusgasudledningen, køb af CO₂-kvoter eller køb af kreditter. På den anden side skal anvendelsen af kreditter ifølge Kyotoprotokollen være et supplement til hjemlige tiltag til begrænsning af udledningen af drivhusgasser. Kommissionen har i sin vurdering af de første ti allokeringer lagt vægt på, at loftet ikke sættes for højt. Principielt ønsker Kommissionen at loftet ikke overstiger 10 pct. For medlemslande, der har foreslået et loft højere end dette, har Kommissio-

nen foretaget en standardiseret vurdering på baggrund af den påkrævede nationale indsats i forhold til supplementaritetsprincippet.

Loftet foreslås på denne baggrund fastsat til gennemsnitligt ca. 19 pct. af den samlede kvotetildeling. Det vurderes, at loftet vil være det højeste mulige under hensyntagen til Kommissionens praksis for godkendelse af allokeringerplaner.

Da elproducenterne relativt set får færre gratiskvoter, fastsættes deres loft højere (ca. 32 pct.) end for alle andre (ca. 7 pct.). Loftet svarer til, at de omfattede produktionsenheder i gennemsnit kan dække ca. 89 pct. af deres kvotekøbsbehov i 2008-12 med køb af kreditter.

2.6 Virksomheder omfattet af kvoteloven

I den 1. kvotehandelsperiode (2005-07) var der en vis uensartethed mellem de forskellige medlemslande med hensyn til hvilke virksomheder, som var omfattet af kvoteregulering. Lidt over halvdelen af medlemslandene valgte en bred definition af kvotedirektivets dækningsområde, mens de resterende havde en mere snæver definition. Danmark definerede kvotedirektivets dækningsområde bredt, hvilket er den samme fortolkning, som Kommissionen anlægger. Det indebærer, at energiproducerende enheder omfatter enhver forbrænding af brændsel, der giver CO₂-udledning. Der er i den mellemliggende periode søgt mod en større harmonisering i retning af Kommissionens definition. Dette arbejde har resulteret i, at de lande, der tidligere brugte den snævre definition af direktivets dækningsområde, nu i vidt omfang medtager en række yderligere produktionsenheder i ordningen. Herefter vurderes der ikke at være væsentlige konkurrencemæssige grunde til, at Danmark foretager ændringer i definitionen af hvilke produktionsenheder, som omfattes af kvoteloven.

Kvotedirektivet regulerer i første omgang kun CO₂, men er forberedt til senere at kunne omfatte andre drivhusgasser. Der vurderes fortsat hverken at være behov for eller datagrundlag til, at Danmark inkluderer andre gasser end CO₂.

2.7 Øvrige ændringer vedrørende betingelserne for at modtage kvoter og forudsætningerne for beregningen heraf

Udover selve bestemmelserne om kvotetildeling til de omfattede virksomheder, indeholder lovforslaget bestemmelser vedrørende betingelserne for at modtage kvoter og beregningen heraf. Det drejer sig især om bestemmelser om:

- Udvidelse af basisårsperioden med 2003 og 2004. For at inddrage mere aktuelle år i basisårene udvi-